

- ΑΓ. ἐπεὶ Θεράπνας τῆσδε Θηβαίας χθονὸς
 λιπόντες ἐξέβημεν Ἄσωποῦ ῥοάς,
 λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν 1045
 Πενθεὺς τε κἀγὼ — δεσπότη γὰρ εἰπόμην —
 ξένος θ' ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίας.
 πρῶτον μὲν οὖν ποιηρὸν ἴζομεν νάπος,
 τὰ τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ καὶ γλώσσης ἄπο
 σῶζοντες, ὡς ὀρῶμεν οὐχ ὀρώμενοι. 1050
 ἦν δ' ἄγκος ἀμφίκριμνον, ὕδασι διάβροχον,
 πεύκασι συσκιάζον, ἔνθα μαινάδες
 καθῆντ' ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
 αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλελοιπότα
 κισσῶ κομήτην αὔθις ἐξανέστεφον, 1055
 αἱ δ' ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγά,
 βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.
 Πενθεὺς δ' ὁ τλήμων θῆλυν οὐχ ὀρῶν ὄχλον
 ἔλεξε τοιάδ' ὦ ξέν', οὐ μὲν ἔσταμεν,
 οὐκ ἐξικνοῦμαι μαινάδων ὄσσοις νόθων· 1060
 ὄχθων δ' ἔπ', ἀμβὰς ἐς ἐλάτην ὑφάυχενα,
 ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς μαινάδων αἰσχροουργίαν.
 τοῦντεῦθεν ἤδη τοῦ ξένου <τὸ> θαῦμ' ὀρῶ·
 λαβὼν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον
 κατῆγεν, ἤγεν, ἤγεν ἐς μέλαν πέδον· 1065
 κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον ἢ κυρτὸς τροχὸς
 τόρνω γραφόμενος περιφορὰν ἔλκει δρόμον.
 ὡς κλῶν' ὄρειον ὁ ξένος χεροῖν ἄγων
 ἔκαμπτεν ἐς γῆν, ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρῶν.